

Catalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De commemoratione omniu[m] mortuorum. Cap[itulum]. viij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse nouēbris occurribus. Fo. cclxviiij.

aperro sato: corpus illius a xpianis reperrum:
dignoq; honore conditū est kalen. nouembris.
De sancto Vigore episcopo. Cap. v.

Vigor epi scop⁹ claruit tēpōe childeberti regis frācorum apud oppidū ba iocense: qui attrebates ciuitate nobilibus & fidelibus parentib⁹ natus: intra sancti redasti monasterium habitarabat. Dum autē parētes illū inde retrahere vellent: ut ipm haberent in eoz hereditate supersticē: ille assumptō puerō theodemiro seculū reliquit: t^z nesciēs quo pergeret: peregrinari cepit: atq; ad regionem baocem deuenit: vbi ab āgelo in somnis admonitus ad viētū redeuerū perrexit: illiq; edificato monasterio seunīs & orationib; deo scrulebat: multosq; ad dominū convertebat. **D**um autē filiū parvulum mulieris xpiane cōuersum baptizasset: illeg subita feb̄e mortu⁹ esset: mater pueri cadaver in lectulo suo repositū: t^z ad vigorē accessens: mortem filiū cū lachrymis nūcīauit. Pro quo sanctus vir orationē effudit: t^z matrem ad domū reuerti mādauit: que iussi illius rediēs filiū sibi viū occurrētem recepit. Propter qd miraculū multū languentes ad eū accedebant: t^z tacu illius sani redibant: plurimiq; ad fidez cōuerſi in xp̄m credebāt. **H**ic de possessione viri cōuīsā serpente qdraginta pedes in longitudine habentē: qui solo fīatu hōles & pecora occidebat: oratio suo ut carūlū mansuetū lsgauit: t^z vincū theodemiro ministro suo tradidit: quē ille ipm sequentē iussu magistri ad mare ligatū deduxit: t^z in vndis demerit. **A**lluz quoq; serpente de loco: qui dicit̄ celsa: t^z terrū de loco: qui dicit̄ camorū filiū eiecit. **D**efuncto xo episcopo baocense a clero & pplo in episcopatu electus est. **L**uius autē comes bathyldus possessionem quandā episcopatus a se occupatam arari faceret: de equo subito corruēs xp̄i ranit. Sanctus autē vir multis clarus virtutib; senex & plenus dierū in pace quieuit kalen. nouembris. Sepultrūq; est in ecclesia baocensi.

De sancto Maturino cōfessore. Cap. vi.

Maturin⁹ cōfessor apud senonensem ciuitatez tēpōe maximiani imperatoris clasuit. Qui ex p̄e marino eiusdem ciuitatis nobile ac gentile p̄genitus: qui ex precepto maximiani christianos perse

quebatur: ip̄e clanculū animo solo christianus existens: pao parentum salute ad dominū exorabat. Audivitq; a domino q; ei ab eo postulata darentur. Et post dies paucos mater eius ad christum conversa: dū patri eandē conuersionē suaderer. Ille ei respōdit q; in nocte precedente per vīsum acceperat: q; filio suo in custodiaz data fuisset ouī multitudo. Unde ipse marinū cum uxore et filio maturingo annozum viginti a sc̄o pollicarpo episcopo baptizati sunt. **L**uius autem diabolus filiaz maximiani imperatoris oppressisset: t^z per os puelle clamaret se a nullo homini: nūsia maturingo senonensi cōciendū: populum quoq; romanū a clade epidemicē: quā iuiccerat eiusdem meritis liberandū. Imperator ad senones ciuitatē misit: t^z maturingo ad se accersiuit. Qui romā cum multo honore perductus: prius a comitibus iuramentū accepit: ut si cum rome aut in via mozi contingere: cozpus eius ad propriā patriam reportarent. Venerans ergo maturingo romā: imperatoris filiā a demonio liberavit: populo quoq; salutē a pestilentia suis orationib; impetravit. Et post hec ibidem in pace quieuit kalen. nouembris. Luius corpus dū in quodā tumulo posuissent: die sequenti exhumatū inuenierunt. Recordare autē promissioz iuramenti: corpus romā ad galliam transporarū: t^z ibidem illud iussu imperatoris digno honore considerū apud senoīs ciuitatem: vbi t^z miraculis claret.

De sancto Marcello epo. Cap. vii.

Marcell⁹ episcop⁹ paſſioruz fuit: qui apud eās des vībē mēritos sanctitati nō modico clasruit. De q; illō memorabile reperis: q; eris adhuc iuuenis ut dign⁹ monstrare fuitur an̄tis: eius merito tunc aqua in vīsu: rūc xo murara est in balsamū. Hic etiā inter alia hōrū eius miraculosa insignia: puelam a morte corporis suscitavit. Qui apud eādem vībē parisiēsem sanctitate clar⁹ in pace quieuit kalen. nouembris ibidem sepultus.

De commemoratione omnī mori tuorum. Cap. viii.

Omniemento rato oīm fidelluz defunctoz sequēti die a festo oīm sc̄oroz fieri ab ecclīa instiuta est: videlz. iiiij. non. nouēbris: ut ḡnialib⁹ aliquā suffragijs adiunētur: q; specialia habere nō

lī. iij

Liber

possunt: sicut in quadam revelatione monstratum est: de qua dictum est supra in legenda omnium sanctorum kalé. novembis. Circa quam commissationem tria videnda sunt: scz ipsorum purgandorum conditio futura: ipso defunctorum purgatio dura: et ipsorum expanditorum subiectio secura. Quatum ad conditionem futuram sciendum est esse locum purgatorij: in quo anime purgantur quorundam mortentium: de quibus inferius dicetur: et hoc probat. Primo per locum a sufficiet divisione. Nam sic dicit Augustinus. Omnes qui de hac vita decedunt: aut sunt valde boni: et hi statim euolant ad paradisum: aut sunt valde mali: et hi descendunt ad infernum: aut me diocriter boni: hi vadunt ad purgatorium. Suffragia autem facta pro valde bonis sunt gratiarum actione: nec debent fieri scienter: quia ut ipse dicit. Injuriam facit martyri qui orat pro martyre: sed ubi ignoranter fierent ad meritum exortantis cederent. Hm illud. Oratio mea in finu meo couertetur. Suffragia autem facta pro valde mali: sunt viuorum qualemque consolationes: pro quibus si de ipsorum damnatione constaret: nulla suffragia fienda esset: ut dicit Augustinus. Si scirem patrem meum esse in inferno non plus ozarem pro eo quam pro diabolo. Sunt autem quidam mediocriter boni qui plenam penitentiam non perfecerunt: qui nec adeo boni sunt quin suffragiis non egeant: nec adeo mali quin eis prodest non valeat: pro quibus suffragia facta sunt expiations. Secundo probat per locum ab auctoritate. Cum enim christus dicat: Qui peccaverit in spiritu sanctum non remitteretur ei: negat in hoc seculo: negat in futuro. Concluditur et in futuro seculo peccata aliqua dimittuntur: sed hec non in paradyso: quia nichil solidum nichil inveniatur in eo conquisitatum. Apocalypsis. xxi. c. Negat in inferno in quo nulla est redemptio. Igitur est dare tertium locum in quo dimittatur: scilicet purgatorium. Tertio probatur ex ipsa divina pietate. Cum enim sit impossibile: ut homo non peccet. Iuxta illud. Septies in die cadit iustus: quomodo esset divina pietatis: ut quis substranea morte preueniens sic damnaretur de homicidio: sicut et de verbo occiso. Non enim euolant statim cum decedunt: nisi tria genera hominum: qui significatur per illos tres quibus celum apertum est: scz pueri baptizati aut erit adulst: dummodo decedant antequam acriter peccent: hi significant per christi baptismum cui celum apertum est. Luce. iii. Itē sancti martyres qui denorant per stephanum: lapsum datum: qui vidit celos apertos. Actuum. viii. ca. Itē virtutefici etiētes sine villo peccato erit vensall: hi denorantur per iohannem perfectissimum qui vidit ostium apertum in celo. Apocalypsis. Quantum ad purgationem duram tria videnda sunt: scz qui sunt illi qui purgantur: et ubi purgantur: et quanto tempore purgantur. Circa primū

Decimus

sciedum est quam purgant illi qui satisfactione sibi iniuncta nōdum completa decedunt: veritatem si haberet tantam contritionem: que sufficeret ad delendum peccatum: liberis averta transiret: et si satisfactione minime cōpleuisserent: quia apud deum non tam valet mensura temporis quam doloris. Qui autem non adeo conteruntur: et ante explorosum moriuntur: igne purgatori grauissime puniuntur: nisi forte eorum satisfactione aliquibus eorum charis assumat perficienda: et hec debet fieri auctoritate sacerdotis: qui penitentiā impuluit: et in casu extreme necessitatē: ubi per illum perfici nō possit: et debet perfici pro eo ab hoīe existere in charitate: et quam minor pena cōmutet in maiores: quia plus deo satisfacta pena ppetit quam altera. Secundi qui purgant: sunt hi qui satisfactionem quidem iniūcram compleuerūt: sed tamē illa pena ignorātia vel negligētia sacerdotis sufficiens non fuit. Nam nūl magnitudo cōtritionis suppleat: isti tales in purgatorio cōplebunt quod in hac vita defecerūt: unde si penitentia imposta est maior: tunc illud plus cedit ei in augmentū glorie. Si equalis sufficit ad diminutionem totius culpe. Si minor: tunc illud quod restat: supplebit ex virtute divine iusticie. Terti qui purgant: sunt illi: qui lignum fenum et stipulam secum ferunt: scz affectiones carnales quibus dediti sunt: ita tamen ut nūl deo preponantur. Iste est illis tribus significatur: qui hī suos amādi modos: vel diuinus ut lignum: vel minus ut fenum: vel minimus ut stipula crema buntur. Circa secundū scz ubi purgantur: sciendum est quam purgatoriū generale et speciale. Generale est in eodem loco quo et infernus: et eodem igne damnati cruciātur: et saluāti purgantur: sicut idem ignis ligna consumit: et aurum purificat: quicquidē ignis est miro modo gratus cum excellat omne penitentia: quā vnde quis passus fuerit in hac vita: Iz martyres mirabiliter fuerint tormenta. Habet tamen illi qui sunt in purgatorio triple remedium: quibus damnati carent. Primitus: quia certi fururam gloriam prestatantur: habent enim certitudinem de gloria: minorem quidem quam existentes in patria: sed maiorem quam existentes in via. Secundum: quia a demonibus non cruciātur: non enim est conueniens: ut quorum in hoc mundo criterium victores: eos habeant in purgatorio penarum illas. Tertius: quia ab angelis bonis sepius visitantur: qui eos in spe certa future glorie confirmant: et bona que pro eius in hoc mundo sunt illis annuntiantur. Speciale vero purgatoriū est illud quod dens in diversis locis pluribus animabus purgatoriis sepius deputare creditur. Quidquidē facit deus: propter quinque rōnes. Primo propter carum leuem punitionem: sicut aliquibus hī gregorium regulari est: animas quasdam in umbra punitas esse. Secundo propter earum celerem liberationem: ut scilicet possunt

De sanctis in mēse octobris occurrentibus Fo.cclix.

uas indigentias alij revelare: t sic eorū suffragia petere: t per consequens de pena celerius exire. Sicut legitur de sancto theobaldo: q̄ eius pescatores in auctō frustum glaciei p̄ piſce prandiderunt: quod dum pedibus episcopi podagra laborantis pro eius refrigerio supponeretur: audiuit vocem de glacie dicētis se animam esse vnl̄ peccatoris: qui in illa glacie purgabatur: qui liberari posset: si trīginta missas pro eo continuatis dieb̄ celebraret. Quas dū sanctus bis inchoaser: t diversis causis demone hoc agente intermisserit: tertio missas continuavit: t frusto glaciei dissoluto anima peccatoris ad celos ascendit. Certo propter nostram instructionem: vt scilicet magnam penā infligi peccantibus invita futura cognoscam: sicut apparet in quodam scholari: qui dum post eius obitum magistro suo cum capa de pargamento plena sophis matribus apparuerit: eamq̄ plusq̄ turrim sibi pōderare diceret: t magister penam illam leuem iudicaret. Ille guttam vna sui sudoris in palam magistri cadere dimisit que manum eius sicut sagitta perforauit: t cruciatum mirabilem sensit. unde magister territ⁹ seculo renūcians religionem intravit. Canto propter culpe in loco ppteratione: sicut legitur quanto dialogoru: t presbyter propter corporis sui necessitatem balneum frequētā semper inuenit. Cus dum vice quadam pro mercede panē bene dictum offerret: audiuit ab eo: q̄ fuerat aliquādo dominus loci illius: sed pro culpis suis ibidem post mortem fuerat deputatus: rogans vt p̄ se panē illum deo offerret: t sic expiari posset: q̄ dum presbyter per dies septem pro eo celebrasset: t ad balneum redisset: illum minime amplius inuenit. C Quinto propter alicuius sancti orationem: sicut legitur de sancto patre episcopo: ad cuius orationē deus in hysbria purgatorium vnum constitut⁹: de quo dicitur est supra in eius legenda. xvi. kal. aprilis. Circa tertium sc̄z quanto tempore purgātur: sc̄ndum est: q̄ tempus debet culpe correspondere. Deus enim quis modos t mensuram peccatorum et periarum nouit: penam cum culpa commensurat: vel temporis diuturnitate: vel pene acerbitate: vt si verbi gratia: quis peccatum commisisset: propter quod per annū in purgatorio stare deberet: vsq; ad idem iudicij: non nisi mensura restaret: quia tunc purgatorium finiri oportet: deus tunc propter temporis breuitate aggrauaret pene acerbarem. C Quantum vno ad subuentione securam quatuor videā sunt: sc̄līcet quibus subuentur. Per quos subuentur. Per que t qualiter subuentur. C Circa prius tum sc̄ndū: q̄ oānaris nullo modo subuentur: quo ad liberationem: vt sc̄līcet ab ip̄is penis liberentur: nec quo ad mitigationem: vt sc̄līcet in eis diminuantur: nec quo ad suspen-

sionem: vt sc̄z ad tempus etiam minimum eort⁹ pena suspendatur: nec quo ad fortificationē: vt sc̄z ad tolerandum leuius robozentur. Quārum enim ad aliquod horū in inferno nulla est redemptio. Subuenitur autem illis qui in vita sibi meruerunt: vt eis talia prodesse possint: videlicet illis qui in statu grātie decedentes aliqua secundum purganda tulerunt: de quib⁹ supra dictum est. C Circa secundum sc̄ndum q̄ debet istis subueniri p̄ homines q̄ sunt in talis statu: quali t illi decesserunt: sc̄z in statu grātie. Alloquin si suffragia st̄t pro defunctis existentibus in mortali: nihil antimabus prosunt: sicut nec sibi p̄s prodesse possunt. Hoc autem fallit in duobus casibus. C Primo cū quis decedens in charitate ordinat sibi de propriis factaribus per aliquem subueniri: quis enim talis voluntate defuncti exequēs sit in peccato mortali: prosunt tamen illi tales elemosyne: q̄ fiunt in personā existētis in statu grātie. C Secundo cū quis defunctis subuenit in personā ecclesie: vt si sacerdos existens in mortali etiam spōte celebret pro defunctis: quia enim hoc facit in personā ecclesie: prosunt defunctis illa suffragia: quia nomine ecclesie fiunt: quae semper sine macula consistit: t omnia per spiritum sanctum operatur. C Circa tertium sc̄ndum: q̄ suffragia pro defunctis: quedā sunt realia sicut elemosyne t oblationes: quedam p̄ sonalia: vt felunia t peregrinationes: quedam p̄ mixta: vt ecclēsie oratiōes: t potissimum missarum celebrationes. C Quod autem primum: sc̄līcet elemosyne prosint pro defunctis: patet ex eo quod legitur secundo machabeorum. xii. Quoniam vir fortissimus iudas collatione facta duo decim drachmas argenti misit hysbriolymā offerri: p̄ peccatis mortuorum t. C Qd vno sc̄ndū sc̄z ieiuniorū obseruatio t oratio eis p̄lit. Breves gōt. pb̄t in. iiiij. dialo. p̄ multas auctoritates t exēpla q̄ causa brevioris omittuntur. C Qd aut tertium: sc̄z missarū celebrando eis p̄lit pb̄t idē in eodē lib. q̄ dū quidā frater mortuū esset: t. iiiij. aureos habere repr̄ fuisse: iussit eū gregorius in sterquilinio sepeliri: t p̄ eo vñq̄ ad dies. xx. missam celebrari: quib⁹ expletis anima illius cuidā fratris apparuit: t se propter talē missarū celebrationē a purgatorio liberatū esse dixit. C Circa quartū vno: sc̄z qualiter subuentur: sc̄līcet est q̄ suffragia aut fiunt p̄ mortuū generaliter: t tūc generaliter p̄sunt: aut specialiter: t tūc specialiter p̄sunt illis pro quibus fiunt: si indigent: si aut non indigēt vñ dispensationē illis qui magis indigēt at tribuunt. Et hoc intelligas q̄tum ad expiationē. Nā suffragia mortuorum habēr ultra expiationē virtutē in penis cōforādi. Et hoc oīus equaliter p̄dest: siue fiant generaliter: siue specialiter: sicut patet exempli in candelā: que accessa pro uno existente in carcere: sic alijs lu-

Liber

cer: ac si pro singulis accensa fuisse.
De sancto Justo martyre. Cap. ix.

D. **A**st' marty^r apud ter-
gestinam ciuitatem aquilele punicie
passus est: repositus diocletiani et ma-
ximiani imperatorum sub manatio pfecto. Qui dum
ad pfectam vibet deuenisset: iusti coprehendit fe-
citur: et sibi presentato cepit suadere: ut dñs sacri-
ficaret. Qui cum dño iesu xp̄o se sacrificare di-
ceret: iussit eum in carcerem trudi. Lunga tora
nocte in oīone pseuerasset: mane educetur et imo-
lare recusantem: fecit eū manati extēsum ner-
uis crudis cedit: sed cū illū oīo inuictus cerne-
ret: mandauit in collo ei^r et manibus: ac pedib^r
plumbi pōdera ligari: et sic in profundū maris
demergi. Qui quasi ad epulas inuitatus ipse si-
bimet pondera plumbi deferebat: et vale dices
fratribus festinando ad litt^r pgebat. Sicq; ad
locū ducit: et plūbo ei alligato in scapha modi-
cissima ponit: ductusq; in altrū pelagi: oratione
fusa in mare demergitur: ut aut spm deo reddi-
dit: mox funes eius cū plumbō disrupti sunt: et
corpus ad littus tregestine ciuitatis ab vndis
deductum est an solis occasum. Eadē nocte ap-
paruit sanctus martyr: cuiā presbrytero nomine
sebastiano: iubens ut corpus eius tolleret: et
cū indulgentia sepeliret. Qui conuocatis plus
ribus xpianis: corpus ipsius in littore inuentū:
iuxta ipsum locū honorifice tumularū. Qui pas-
sus est. iiii. non. nouēbris.

De sancta Eustochio virginē et mar. Cap. x.

um virgo et marty^r apud tarsum
cillicie passa est sub iuliano ipa-
tore. Qui cū ibidē existēs cū
oi populo dñs gentiliū sacri-
ficasset. Eustochiu sacrificare
nolentē pio nervis bubali-
nis cedi fecit: deinde cornib;
cap: colarū vngulari pcepit: partibusq; carnes
eius cōcidit. Deinde caput eius cum capillis et
coriari et clavos infigi. Et cū hec oīa constatissi-
me tollerasset: et imperator sententiā prulisser: ut
membratim coctia in farragine torreforans ad
dñm emisit spiritū. Sepulraq; est a matre pro-
pria in abditissima crypta. iiii. non. nouēbris.

De sancta Eustochio virginē. Cap. xi.

go sacratissima pau-
le nobilissime roma-
norū filia: et beat^r
heronymi discipula fuit. De
qua idem restatur heronym^r
q; in sanctis locis virginitas
est ecclesie monile preciosissi-

Decimus

sum fuit. Cum xp̄o mater eius omni relicto se-
culo et mūdans diuītis ac filiis cunctis: ex vi-
be roma progressa hierosolymam deo servituta
navigaret: hec sola eius propositi et navigatio-
nis comes extitit: sicut supra actum est in vita
paule. vi. kalen. februarij. Et cū eadem ei^r ma-
tre apud oppidū bethlicem cenobīa construit:
et cū eadē et alijs sanctis feminis sub beati pa-
tris hieronymi disciplina: deo devote servituit:
arg post dormitionem genitricis. l. et eo am-
plius puellarū mater extitit. Lui beat^r doctor
regulā deo viuendi cōstituit et dictauit. Spā au-
tem ieiunis et orationibus sacroīq; librorum
studij intēta solicite: post agones plurimos p
xp̄o supatos in virginitatis p̄posito in pace q̄e-
uit. Sepulta apud bethleē. iiii. non. nouēbris.

De sancto Victorino ep̄o mar. Cap. xii.

Victori-
nus pīcrauen-
sis ep̄iscopus
sub diocletia
na persecutio-
ne martyriū
passus est: qui scīentia et doctri-
na clarus opuscula nōnulla sa-
cre fidei perutilia cōsulauit.

Eomētarios cīm edidit in ge-
uesim: Erodū: Leuiticum: Elatam: Ezechielē:
Abacuch: Ecclesiastē: Lātica cāticorū: et apoca-
līp̄sim. Aduersum oīc ferē hereses libros plu-
res p̄scripsit: multaq; alia grādīozib^r sensib^r. Q
copositione verborū: neq; cīm que latīna: ut gre-
ca lingua pollebat. Sub prefato tādē principe
pro eiusdē defensione fidet^r: martyrio vitā apō-
candērbem finiuit. Ibiq; tumularū facet. pas-
sus est autem. iiii. non. nouēbris. Hec hīcro-
nymus libro de viris illustribus.

De sanctis alcindino pygasiōtane
potiūsto martyribus. Cap. xiii.

Alcindī
pygasiōtane
potiūsto apud
perfidam passi-
sunt sub sapore
rege persarum: qui eidem re-
gi delati q̄ christū colerent: et
multos conuicerent: inueni-
sunt in cella orantes: et a mini-
stris regis capiēti educi sunt.

Dum autem christum confiterentur: primo re-
cībus durissime celi sunt: mutatis super singu-
los eorum in cedendo. x. vīris. Rex xp̄o cecidit
quasi exanimis: tandem ad se rediens: eos sur-
sum appendit: et deorsum extrendit: ac ignem sub-
terponit fecit. Sancti xp̄o christo ei apparen-
te illeli ab igne permanerunt: et a vinculis ab-
soluti sunt. Rex autem mutus effectus est: et